

Pregătirea pentru Înviere

Iată, sunt șapte săptămâni de când ne pregătim să întâmpinăm marea și luminata sărbătoare a Învierii Domnului; șase săptămâni ale Postului Mare și Săptămâna Patimilor, premergătoare Sfintelor Paști.

Pentru această pregătire, creștinul ortodox nu face altceva decât să intre în propriul suflet ca într-o livadă primăvara, să și-l grădinărească gospodărește și să-l scoată la lumină curat și înfrumusețat, cu vlăstare gata de rod. Dacă pământul e năpădit de buruieni și măracini, smulge păcatele dintr-însul, le aruncă peste gard sau le arde-n foc; dacă e întelenit, îl sapă cu hârlețul și lasă aerul să pătrundă-n brazdă așa cum cercetarea de sine pătrunde

într-o conștiință adormită; dacă e tare și bolovănos pune grapa să-i netezească asprimile și-l face gata să primească semințele cuvântului bun; dacă pomii au ieșit din iarnă cu ramuri ciolănoase, tot ce e de prisos se taie și se aruncă, lăsând loc virtuților tinere să-și cheme din adâncuri mugurii; dacă au rămas pe răzoare lujere arse de brumă, ele sunt smulse din rădăcină pentru ca-n locul lor să răsară florile faptelor bune. Totul sub soarele și binecuvântarea lui Dumnezeu.

Așadar, o pregătire prin post și rugăciune. O rugăciune mai adâncă și mai stăruitoare decât de obicei, prin care omul stă de vorbă cu Dumnezeu mai pe-ndelete, spunându-I necazul și ascultând

povața Sa.

Rugăciunea însă se împletește cu postul. Desigur, noi știm că postul este abținerea de la unele mâncăruri, dar și abținerea de la orice faptă rea. El ne ajută să-L percepem pe Dumnezeu cu mai multă ușurință și cu mai mult folos.

Zic unii că postul nu e de trebuință, și cu atât mai puțin Spovedania, de vreme ce omul, după ce și-a mărturisit păcatele și a dobândit iertarea, păcătuiește din nou... Desigur, ideal ar fi ca el să nu mai păcătuiască; dar muritor fiind și supus greșelii, poate să cadă iarăși, cu voie sau fără voie, cu fapta sau cu gândul. Nu e bine să cazi, dar e important să te ridici. Fiul risipitor din parabolă n-a făcut bine că și-a părăsit tatăl, dar câtă bucurie după biruință, prin aceea că s-a întors!

Grădina o deretici primăvara, datorită faptului că peste ea a trecut o iarnă cu toate ale ei. Dacă Domnul Iisus ți-a poruncit să-l ierți pe fratele tău de șaptezeci de ori câte șapte, aceasta înseamnă că fratele îți poate greși tot de atâtea ori. A te lăuda că odată pocăit ești în afara oricărui păcat sau a oricărei puțințe de a greși este ca și cum neîncetat L-ai minți pe Dumnezeu, i-ai minți pe oameni și chiar pe tine însuși. Iată de ce Biserica ne-a rânduit și această vreme a Postului Mare pentru ca fiecare creștin, după

râvna, puterile și îngrădirile lui, să se pregătească pentru Ziua Învierii.

Noi ne-am pregătit pentru Învierea Domnului pentru că o așteptăm; o așteptăm pentru că și credem în ea, că anume va veni și ne va bucura.

Toți vor învia, dar nu toți se vor mântui; toți vor învia, dar nu toți se vor bucura; toți vor învia, dar nu toți vor moșteni Împărăția Cerurilor. Rămâneți în Hristos pentru ca să înviați după Hristos, să vă bucurați cu Hristos și să vă înveșniciți întru Hristos! Pentru noi, oamenii, S-a pogorât El, S-a întrupat, pentru noi, oamenii, a murit și a înviat.

Așadar, bucurați-vă de viața lui Hristos, bucurați-vă întru Lumina lui Hristos! Bucurați-vă împreună cu Maica Domnului, bucurați-vă laolaltă cu Apostolii Domnului! Bucurați-vă cu sfinții lui Iisus, bucurați-vă cu frații lui Iisus! Și pentru ca bucuria noastră, a tuturor, să fie deplină, lumina lui Iisus ne-o vom vesti unii altora, spunându-ne: **Hristos a înviat!**

Mitropolitul Bartolomeu Anania

